

CHÀO MỪNG BẠN TỚI HÒA LAN

Khi bạn sắp có con, nó giống như sửa soạn một chuyến nghỉ hè đi xa kỳ thú - đi qua Ý. Bạn mua một chồng sách du lịch và có nhiều dự định tuyệt vời. Đấu trường Coliseum. Tượng David của Michelangelo. Thuyền gondola ở Venice. Bạn có thể học mấy câu thông thường bằng tiếng Ý. Chuyện hào hứng biết bao.

Sau nhiều tháng sôi nổi ngóng chờ, ngày mong đợi cuối cùng tới. Bạn mang hành lý lên đường. Mấy tiếng đồng hồ sau phi cơ hạ cánh. Cô tiếp viên bước ra và nói 'Chào mừng bạn tới Hòa Lan'.

'Hòa Lan ư?!?' Bạn hỏi. 'Cô nói Hòa Lan là sao? Tôi ghi tên đi Ý mà! Lẽ ra tôi phải tới Ý chứ! Cả đời tôi chỉ mơ đi Ý'.

Nhưng có thay đổi về đường bay, họ đáp xuống Hòa Lan và bạn phải ở đó.

Điều quan trọng là họ không đưa bạn tới nơi ghê gớm, đáng ghét, chỗ dơ bẩn, đầy bệnh tật, đói khổ và chuột bọ. Nó chỉ là một chỗ khác.

Thế nên bạn phải đi ra mua những sách du lịch mới, phải học ngôn ngữ mới, và rồi bạn sẽ gặp một nhóm người hoàn toàn mới mà bình thường bạn có thể không bao giờ gặp.

Nó chỉ là một chỗ khác. Nó chậm rãi hơn Ý, không lộng lẫy bằng, nhưng sau khi bạn ở đó một thời gian và quen thuộc, bạn nhìn chung quanh ... và bắt đầu nhận xét là Hòa Lan có cối xay gió ... có hoa uất kim hương (tulip). Hòa Lan có cả họa sư Rembrandt.

Nhưng ai mà bạn biết cũng bận rộn đi đi về về từ Ý ... và mọi người khoe khoang là họ có được giờ phút tuyệt vời ở đó ra sao. Trong suốt đời còn lại bạn sẽ nói, 'Phải rồi, đó là nơi đáng lẽ tôi phải đi. Đó là điều mà tôi đã dự định.'

Và nỗi đau đớn về việc ấy sẽ không bao giờ mất đi, mãi mãi còn đó ... vì việc tàn lụi giấc mơ ấy là sự mất mát hết sức đáng kể.

Nhưng ... nếu bạn dành cả đời than khóc sự kiện là bạn đã không được tới Ý, thì có thể không bao giờ bạn được thoải mái để hưởng những điều rất đặc biệt, rất dễ thương ... về Hòa Lan.

Trích từ *Welcome to Holland* by Emily Perl Kingsley, 1987.